

cia del Sòl, i presideix la delegació territorial a Catalunya d'aquesta darrera. Fou el president de la Comissió organitzadora del Congrés de la Societat Espanyola de la Ciència del Sòl, celebrat a Lleida el 1996. Pertany a la Societat Americana de la Ciència del Sòl i a la Societat Internacional de la Ciència del Sòl.

Ha rebut la Medalla de l'Agricultura Catalana, concedida per la Generalitat de Catalunya (1991), i el Comendador de la Orden Civil del Mérito Agrícola, distinció atorgada per l'Excm. Sr. Ministre d'Agricultura (1976).

És membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans des del 24 de febrer de 1997.

Evarist Giné i Masdeu



Nat a Falset el 1944.

Llicenciat a la Universitat de Barcelona (1967), on es doctorà en ciències el 1976. Doctorat també a l'Institut de Tecnologia de Massachusetts (1973).

És professor a la Universitat de Connecticut des del 1990. Anteriorment, exercí la seva tasca docent, entre alguns altres llocs, a la Universitat de la Ciutat de Nova York, a la Universitat Texas A & M, a la Universitat de l'Estat de Louisiana i a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Ha estat cap del Departament de Matemàtiques (del 1975 al 1979) i investigador associat (del 1973 al 1980) de l'Institut Veneçolà d'Investigacions Científiques. Ha fet recerca també a la Universitat d'Estrasburg, a

la Universitat París-Sud, a la Universitat Bielefeld i al Centre de Recerca Matemàtica de l'IEC, entre alguns altres llocs. Així mateix, ha rebut subvencions del Consell Nacional d'Investigacions Científiques i Tecnològiques (CONICIT) de Veneçuela, de la Fundació Nacional de Ciència dels Estats Units (NSF), de PSC-CUNY (Universitat de la Ciutat de Nova York) i de la UCRF (Universitat de Connecticut) per a realitzar diferents projectes de recerca.

És autor de més de setanta articles, com «Lectures on the central limit theorem for empirical processes», amb J. Zinn, *Lecture Notes in Math* (1986); «Bootstrapping general empirical processes», també amb Zinn, *Annals of Probability* (1990), o «Processos empírics i aplicacions: visió general amb biaix», *Butlletí de la Societat Catalana de Matemàtiques* (1994). Té també més publicacions en preparació, entre aquestes el llibre *Decoupling and applications*, amb V. de la Peña.

És editor associat de diverses revistes, com l'esmentada *Annals of Probability* i algunes més (*Revista Matemàtica Ibero-Americana*, *Publicacions Matemàtiques*, *Journal of Theoretical Probability*, *Electronic Communications in Probability*, etc.). És àrbitre freqüent per a la

majoria de les revistes internacionals de probabilitats i per a unes quantes editorials d'Europa i Amèrica. Fa de recensor per a *Mathematical Reviews* i *Zentralblatt für Math.*

Fou membre del Committee on Fellows de l'Institut d'Estadística Matemàtica del 1988 al 1991. Actualment, pertany a la Comissió de Selecció en l'Àrea de Probabilitats i Estadística de la Fundació Nacional de Ciència (NSF), i és membre de la Societat Americana de Matemàtiques i de l'Institut Internacional d'Estadística. Des de l'any 1993, forma part també de la Comissió per als Estudis de Matemàtiques de la Universitat Pompeu Fabra. Ha participat en l'organització de diferents congressos i simposis, i des del 1990 és coorganitzador del Gran Seminari de Probabilitats de Boston.

Ha rebut el Premio Nacional de Matemáticas del CONICIT (Veneçuela) i el Premi Martí d'Ardenya de l'IEC, ambdós el 1978.

És membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans des del 16 de desembre de 1996.

Federico Mayor Zaragoza



Nat a Barcelona el 1934.

Llicenciat (1956) i doctorat (1958) en farmàcia per la Universitat Complutense de Madrid amb premi extraordinari.

És el director general de la UNESCO des del 1987. Anteriorment, n'havia estat director general adjunt (1979-1981) i representant del director general al Consell de la Universitat de les Nacions Unides, a Tòquio, Japó (1980-1981). Fou també membre del Comitè Consultiu de la UNESCO sobre el programa «Investigació científica i necessitats humanes» (Moscou, 1976; París, 1977) i del Comitè Assessor del Centre Europeu d'Ensenyament Superior de la UNESCO a Bucarest, Romania (1976-1978).

Sotssecretari d'Educació i Ciència del 1974 al 1975, presidí la Comissió Assessora d'Investigació Científica i Tècnica de la Presidència del Govern Espanyol des del 1974 fins al 1978. Fou conseller del president del Govern espanyol i diputat de les Corts Espanyoles del 1977 al 1978, període en què presidí també la Comissió d'Educació i Ciència del Congrés dels Diputats. Del 1981 al 1982 fou ministre d'Educació i Ciència, i l'any 1987 fou escollit diputat espanyol al Parlament Europeu d'Estrasburg.

Fou professor visitant al laboratori del Premi Nobel H. A. Krebs, del Departament de Bioquímica de la Universitat d'Oxford (1966-1967), i fou nomenat *senior fellow* del Trinity College. Ha estat catedràtic de Bioquímica de la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Granada (1963-1973), de la qual fou rector del 1968 al 1972. El 1973 passà a ser catedràtic de la mateixa assignatura a la Universitat Autònoma de Madrid.